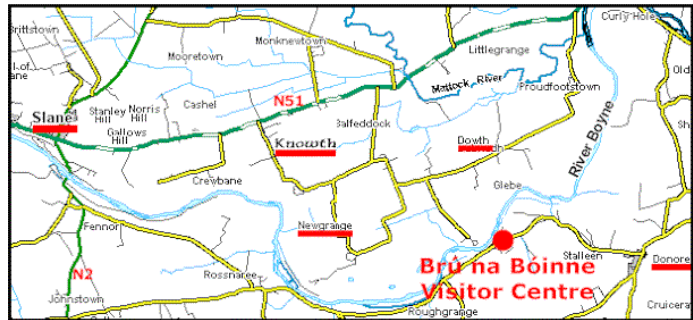

Verslag landschapswerk New Grange, Knowth en Dowth in Ierland van 2 – 9 Juni 2014

In het midden en oosten van Ierland, in een bocht van de rivier de Boyne, 5 km. landinwaarts van de plaats Drogheda, lagen de kunstmatig opgeworpen heuvels met ondergrondse gangen en kamers die nu bekend zijn onder de namen Knowth, Newgrange en Dowth. Deze plaatsen waren al vanaf ongeveer 3200 v. Chr. in gebruik door de toenmalige bewoners, waarschijnlijk achtergebleven Atlantiërs (dat is 600 jaar ouder dan de piramides van Egypte, en 1000 jaar voor Stonehenge). In de gang van Newgrange viel de zon enkel in de centrale kruisvormige binnenkamer tijdens de winterzonnenuwende; in Knowth en Dowth was dit bij de lente- en herfstaanvang. Wanneer je in Newgrange in deze kamer gaat staan, voel je het sterke instromingspunt van de plaatselijke landschapsgel. Door de eeuwenlange cultus is hier een sterk aardechakra ontstaan. De steen bij de ingang waar je overheen diende te

**Kaart van de bocht in de Boyne.
Het transformatiepunt is bij het Visitor Centre.**

Newgrange met ingang.

De gevelstenen zijn na de restauratie gemetseld. Het zag er voorheen uit zoals Knowth.

klauteren, heeft naast de afbeelding van de in- en uitspiraliserende gang van de zon, ook de graving van drie spiralen naar een centrum. Dit duidt erop, dat hier in het midden iets nieuws

Ingangssteen bij Newgrange.

dient te ontstaan, en kun je zo lezen dat de drie lichamen van de mens zich innig verbinden (te weten het astraallichaam, het levens- en het fysieke lichaam). De drie kamers binnenin de heuvel hebben elk het kenmerk van een van die drie lichamen; de in steen uitgeholde offerschalen erin kunnen zijn gebruikt voor rituelen om deze te balanceren met elkaar. Wanneer je in het midden staat, dus op het instromingspunt van de landschapsgel, voel je je sterk in je ik, je geestkiem gesterkt. En dat was waarschijnlijk de functie van deze plek. Bedenk hierbij dat het individuele 'ik' pas met de komst van Christus als het 'Ik Ben' voor ieder mens is gekomen. Het ik woont in het hart, en bedient van

daaruit de gehele mens door gebruikt te maken van de warmte; net als de zon van buiten in de natuur doet. Veel wijst erop dat dit een oud zonnemysterie is, mogelijk zelfs de naklank van het zonnemysterie op Atlantis – of het was die plaats, aangezien Ierland een rest is van dat continent met zijn eigen cultuur. De bouw van die heuvels kan haast alleen maar verklaard worden door een hoge cultuur, want de dek- en zijstenen van de wanden en heuvels komen van ver en zijn vaak een paar ton zwaar. De heuvels zijn sinds de maak nog niet ingezakt (buiten Dowth, dat in de 18^e eeuw deels is afgegraven), wat op een superieure bouwwijze duidt.

De Kelten bewoonden Ierland vanaf ongeveer 600 v. Chr. en namen de heuvels met gangen in gebruik (nadat deze zo'n 1000 jaren niet waren gebruikt). Zij hadden een sterke verbinding met de aarde, en hun meditaties en inwijdingen vonden plaats in het duister van ondergrondse grotten. In een van deze ruimten, waarschijnlijk in Knowth (de grootste van de drie) hebben zij de dood en

opstanding van Christus door de aarde heen kunnen waarnemen, doordat zij zagen dat de binnen-aarde door de opstanding geheel en al veranderde. Dit inspireerde de Kelten zeer, en zij hadden hierdoor hun eigen vorm van Christendom, wat ook doorstraalde tot in de 9^e eeuw naar Schotland en Brittannië, waar de Keltische mysterieplaatsen door de Romeinen en later door de Germanen waren verwoest. Avalon, in de buurt van Glastonbury, had een directe meditatieve verbinding met deze plek, en de mensen leerden hier door de elementen en de deze dragende wezens heen, zich af te stemmen op een gebouw in Knowth, waar zij in hun toen nog jonge ik werden gesterkt. Ze werden er ontvangen door zes mannelijke en zes vrouwelijke priesters, die hen in hun ik zagen, waardeerden en aanmoedigden diens krachten ook actief in de wereld te gaan gebruiken. Overigens gebeurde dit in een houten gebouw voor de heuvel, gebouwd rond een ander sterk instromingspunt dat voor de ik-cultus werd gebruikt. De wijdelingen werden voor twee zuilen gevoerd, die je beide kon indrukken. Degene die niet terugveerde, de meer mannelijke, was een voorbereiding op de latere wetenschap; degene die terugveerde,, de meer vrouwelijke, met de latere kunst. Zij werden erop gewezen dat beide richtingen tot ware religie

Knowth van boven, met huisfundamenten.

Knowth, ring met kerbstones, met aan beide zijden inscripties en tekeningen. Hebben ook de andere 2.

voerden. Deze ervaringen maakten diepe indruk op de jonge mensen-ikken en -zielen die daar kwamen. De twee stenen aan de oostelijke ingang van Knowth geven de dualiteit man-vrouw weer in de meer fallische aanduiding voor de lente-evening, de ronde steen als vrouwelijke ernaast. Rond Knowth was de aarde-school, dus hoe je als Keltische wijdeling om kon leren gaan met Moeder Aarde, haar elementen en ook elementwezens. De Keltische priesters, druïden (dwz. 2^e graads ingewijden in de wijsheid), hadden hier hun opleiding, nadat deze in Anglesey, Noord Wales, door de Romeinen in de 5^e eeuw was verwoest. Deze buurt werd door Rudolf Steiner aangeduid als het centrum van de Hybernische mysteriën, die vanwege de

gunstige geografische ligging hier het langste hebben kunnen gedijen. St. Patrick die Ierland vanuit Rome in de 5^e eeuw heeft gekerstend, was hoogst verbaasd dat hij hier al een vorm van Christendom aantrof. Door de Keltische rituelen stap voor stap te vervangen door rooms-katholieke, is veel van het Keltische erfgoed verloren gegaan. Ook is er hierdoor veel leed onder de bevolking aangericht. Maar de Ierse kloosters bleven tot aan de hoge Middeleeuwen centra van kunst, wetenschap en religie door de innige zelfscholende houding van de daar levende en werkende monniken in de zeer zelfstandige kloosters.

In de 10^e eeuw hebben de Noormannen deze mysterieplaats verwoest, zodat sindsdien de Keltische mysteriën geen vast aangrijpingspunt meer hadden, en verstrooiden in brokjes kennis en wijsheid. Onze waarnemingen op Avalon tijdens ondersferenwerk aldaar toonden dat deze verstrooiing, en vooral de moderne

3-ledige kamer met gang, Knowth (ook in Newgrange).

pogingen om deze oude mysteriën weer nieuw leven in te blazen, ervoor hebben gezorgd dat er veel sociale onrust is in de regio; er is al jarenlange strijd tussen de verschillende christelijke geloofsrichtingen in Noord Ierland, welke ook een enigszins kunstmatige staat vormt. De rest van het eiland is pas sinds 1949 geheel afhankelijk van Engeland, nadat de bevolking veel armoede heeft gekend en er zeer veel leren zijn geëmigreerd vanwege deze armoede en honger.

Door hier te gaan ordenen met ondersferenwerk en het inbrengen van de voor Ierland relevante sterrenbeeld-idealen, af te sluiten met de lotusbloemendans waarin de kiemen voor de toekomstmens worden ingewerkt in het land, hoopten we meer orde en rust te brengen door deze centrale plekken te bevrijden van haar gevallen engelen, en meer op de toekomst af te stemmen met onze vorm van esoterisch Christendom. Dit mede aangezien de Keltische volksziel zich heeft geofferd voor dit esoterische Christendom (waarbij de Griekse volksziel zich offerde voor de

Knowth, westelijke ingang met een mannelijke en een vrouwelijke steen.

Christelijke kerk, en de Romeinse voor de vorming van burgerrechten, waardoor het menselijke ik zich tussen de anderen kan voegen en ontwikkelen). We hebben hiervoor al eerder voorbereidend werk gedaan in Londen, Hentland, Wales (het aangrijpingspunt in Engeland) en in Avebury, Zuid Engeland, in Oktober 2013. Dit project is hiervan een voortzetting.

De plekken Knowth, Newgrange en Dowth liggen als een langgerekte driehoek; bij ons vooronderzoek vonden we tot ons geluk het transformatiepunt tussen de laatste twee op de camping, tegenover de ingang van het bezoekercentrum aan de andere kant van de rivier. Een rustige hoek, waar het gras niet werd gemaaid, en we op ons gemak hebben kunnen werken. Het weer was ons wonderbaarlijk goed gezind

voor Ierland, met heel af en toe een bui of een paar spetters, het meeste in de nacht. Klei lag in een berg op de camping, vlakbij transformatiepunt. Goed eten was in de buurt te krijgen, en doordat we weinig reistijd hadden, zaten er flinke pauzes tussen de werkzaamheden, zodat we makkelijk konden verteren wat we hadden waargenomen en gedaan. De arbeidsvoorwaarden bij dit werk lijken steeds makkelijker te worden.

Bij ons vooronderzoek namen we in Dowth op het uitstromingspunt als eerste waar dat de elementwezens hier waren afgesneden van hun uitwisseling met de geestelijke sferen, en daardoor zaten er ook veel overleden mensenzelen vast die niet bevrijd konden worden. Ook meldden zich twee koningen uit vroeger tijden. De eerste stamde uit de 3^e eeuw na Chr. Van hem was de legende bekend gebleven dat hij op deze plek een toren naar de hemelen wilde bouwen. Daartoe had hij alle sterke mannen onder zijn bewind uitgenodigd, en zijn zus had hij gevraagd de bewegingen van de zon tegen te houden zodat de dag aanhield tot de toren af zou zijn. Doordat hij met zijn zus sliep, verbrak de betovering en keerden de bouwers huiswaarts zonder de toren af te krijgen. Je zou dit verhaal ook kunnen zien in het kader van de ik-versteviging in het lichaam, waardoor er niet makkelijk een uitstroom naar de geestelijke wereld kon plaats vinden (wat later in Egypte met de mummificering werd geperfectioneerd). De tweede koning was veel ouder, uit de late steentijd. Hij had schuldgevoel doordat hij niet had kunnen voorkomen dat de tempel was verwoest, waarin de werkingen van de thymuslotusbloem werden gehuldigd, die het etherhart in de mens aanlegt: het was door toenmalige priesters niet als impuls opgepakt, en daardoor in vergetelheid geraakt. Hij had hierdoor net zozeer schuldgevoel als zijn latere pendant.

Dowth, schema. Afgelaten in de 17^e eeuw.

Doordat hij de kennis hieromtrent aan ons overdroeg, kon hij verder op zijn tocht door de geestelijke wereld. Wij ervoeren dat het dus nu wel zaak was om die kennis toepasbaar te maken in ons project. Wat we in de volgende dagen ook hebben gedaan. De twee koningen konden we innerlijk in verband brengen met de latere Graalskoningen Amfortas en Titurel (de oudste, ook hier).

Zeven mensen, waaronder een Amerikaanse en een Duitse, begonnen aan een week werken op het transformatiepunt, nadat we eerst de oude heiligdommen hebben bezocht en poolhoogte genomen van de situatie en sfeer in de levens- en astrale werelden. Er was veel leed gebeurd in deze buurt, mede omdat het zo'n belangrijke buurt was voor Ierland, en, naar later bleek, voor de wereld. Hiervan hebben we vooral tijdens het werk in de onderaardse sferen veel moeten omvormen en bevrijden. Belangrijk was dat binnen onze groep de verhoudingen man-vrouw in evenwicht was, drie vrouwen op vier mannen. Dat wekt altijd mooi balancerend.

Waarnemen bij het transformatiepunt.

Bij de eerste twee ondersferen hadden we moeite om de mannelijke beschermengel van dit gebied ervan te overtuigen dat hij ons kon vertrouwen. Ook de landschapsengel had de instelling van 'eerst zien wat we konden, dan pas geloven'. Bij de tweede ondersfeer nam deze in het bloedvergieten ook zichzelf sterk waar, en kon zich openstellen voor ons werk. Er bleef een sterke weerzin hangen voor de cisterciënzer monniken met hun gebogen houding die het menselijke ik door hun te ver doorgevoerde devotie niet waardig deden zijn. Toch vond de landschapsengel haar eigen zeer tere kruis-vorm, anders dan het Keltische kruis (met de cirkel). In deze sferen werd veel leed ervaren, met name door en aan de

vrouwen, omdat de groepszielen van mensen vroeger de mensen makkelijk elkaar liet aflachten, wanneer een mens niet tot dezelfde clan behoorde. Ook offers van mensen aan de goden (engelen) hoorden hierbij. Bij de 3^e en 4^e ondersferen vond ze meer en meer haar eigen kracht in de ik-zuil, die zich als een hartekristal uit ging vormen. De herinnering aan het harte-zonnemysterie van weleer werd meer en meer wakker. Onze zang werd ook steeds harmonieuzer en daardoor krachtiger, zodat we telkens een stapje meer konden omvormen en opklaren. In de 5^e en 6^e ondersfeer werden de wilskrachten die vroeger tot tirannie en wegdrukking aanzetten, omgevormd in een eigen wevende kruisstructuur voor de landschapsengel, waarin nu ook de thymus- en daarmee etherhart structuren als tere vormsels in de levenswereld ontstonden. Het ik-vuur werd in de 6^e ondersfeer geordend in deze nieuwe levensruimten.

In de 7^e ondersfeer toonde zich eerst lucifer met zijn maskers die de werkelijkheid omvormen, Door onze zang konden we hier een lichtzwaard inbrengen, waardoor er een levendig lichtkruis ontstond. De engel nam meer en meer van ons werk in zich op, daar ze voelde dat het haar voedde en omvormde naar de huidige tijd.

Het duister van de 8^e sfeer, die van satan/ahriman, werd omgevormd tot een lichtzuil met een groenig hartcentrum. Er ontstonden zachte levenskracht vormen, heel anders als vroeger in deze sfeer was te beleven (toen was het de sfeer van de dood, en de skeletten).

In de 9^e ondersfeer, die van de tegen-seraffijn die in haat leeft, brachten we een lichtkruis binnen in de van haat donker gekleurde sfeer. Moeder Aarde gaf instemming met ons werk, en de landschapsengel zoog de hierdoor ontstane lichtbol als een zegening in zich op. Hierna maakten welk een kleibeeldje met een gebaar dat we vanuit een van de onderaardse sferen schonken

Boetseren van innerlijke gebaren.

aan de landschapsengel. En we deden drie maal deze gebaren met elkaar. Daarna verbonden we deze nieuwe cultplaats met andere plaatsen waar we al op deze wijze hadden gewerkt. We hadden allen het gevoel na afloop dat we veel hadden getransformeerd, en de plaats werd tot een gewijde ruimte.

De derde dag hebben we voor deze plek relevante sterrenbeelden ingewerkt. Er waren veel aanwijzingen van observatiecentra voor de zon en maan en voor de verschillende sterren in de buurt, zoals tussen de Hill of Louth en het 30 km verderop gelegen Hill of Tara, de plaats van de vroegere hoge koning van Ierland. Vanaf de ene heuvel zag je bij de andere de zon en maan, en ook de ster Rigel in Orion opkomen bij bepaalde belangrijke dagen van het jaar (zoals de zonnewende). Sterrebeelden geven de ideeën aan van het Goddelijke scheppingsplan, en in ons vormen zij de idealen die we uit het voorgeboortelijke met ons mee brengen. De plaatselijke mythen gingen onder andere over de sterrenbeelden Orion en de Slangentemmer (Ophiochus). Daarnaast hadden de Keltisch-Christelijke monniken in de 6^e eeuw verspreid over Ierland torens van magnetische steen gebouwd, in de vormen van de sterrenbeelden Draak en de Kleine en Grote Beer. De Draak is het oerbeeld van ons ruggenmerg, dat in Atlantis nog horizontaal verliep, toen wij mensen een droom-gelijk bewustzijn hadden. De Grote en Kleine Beer staan voor resp. kleine en grote hersenen, en deze klemmen aan de hemel de staart van de Draak (het ruggenmerg) in, waardoor we ons op kunnen richten en wakker worden in ons bewustzijn. Herinner je wat er werd genoemd over deze plek als een oud zonne-mysterie, waarin de mensen in hun ik werden opgewekt. Orion staat voor Christus die na Zijn kruisiging in de levenswereld is gekomen, en ons voor gaat in de ontwikkeling daar naartoe (Orion staat aan de zuidelijke sterrenhemel, onder de dierenriem, wat verband heeft met de levenswereld; de noordelijke sterrenhemel met de meer bewuste astrale wereld). En de Slangentemmer is het oerbeeld van de toekomst mens, ofwel Mensenzoon, wanneer de mens zijn drie grote geestelijke vaardigheden imaginatie (helder zien) inspiratie (helder horen en voelen) en intuïtie (helder willen, de magiër) heeft ontwikkeld en de slangen van de levenskrachten (de kundalini) niet alleen kan beheersen, maar ook op scheppende wijze richten. De Slangentemmer treedt in de dierenriem en drukt de Schorpioen weg; het is het 13^e sterrenbeeld van die dierenriem, en duidt op een toekomstige nieuwe ontwikkeling, die uit de mensen voort kan gaan komen.

Alle 5 deze sterrenbeelden hebben dus te maken met de menswording van aanvang, heden en toekomst. We hebben hen ingewerkt door hun relevante klanken en ritmen te beleven, en door in klei gebaren uit te werken van het door hen opgewekte innerlijke ideaal, alswel het gebaar dat je dient te maken om dat ideaal te realiseren (dat kun je een deugdgebaar noemen, en heeft te maken met een of meerdere van de bladen van onze hogere zielszintuigen, onze chakra's). Deze gebaren hebben we met elkaar ook rond het transformatiepunt gemaakt, nadat we de beelden er hebben neergezet. De landschapsengel nam deze ook sterk in zich op, en werd steeds meer dankbaar voor onze komst en ons werk.

De drie erop volgende dagen deden we met behulp van muziek de zogeheten lotusbloemendans,

Uitrusten na het werk in de kom bij Dowth.

waarin we de deugden van de verschillende lotusbloem bladeren indansen op verschillende plaatsen in de buurt van het transformatiepunt, op zo'n wijze dat we als het ware het oerbeeld voor de mensenzoon op de plek inwerken, zo, dat ook de engelen en elementwezens ermee verder kunnen werken. De plek werd daardoor meer en meer gewijd, ook nadat een groepje dronken Engelse jongens op een nacht het werk trachtten te ontwijden maar door een van ons werd tegengehouden.

De laatste dag hebben we weer in Dowth waargenomen, en zagen dat hier al wel de doorstroming van de elementwerelden mogelijk was, maar dat er nog veel mensen uit lang vervlogen tijden vastzaten die er omgekomen waren.

We hebben hiertoe het Lied voor de Dolende Doden gezongen, dat hen helpt over te gaan doordat zij door hun eigen engel en overleden vrienden en familie kunnen worden gehaald. Hierna was de plek een stuk schoner en lichter.

Als laatste hebben we hier de verschillende engelhiërarchieën door elementwezens heen beleefd, weer met behulp van geïmproviseerde zang en relevante liermuziek. Dat werkte op deze plek erg wijdend, zodat nu ook het uitstromingspunt goed was aangesloten op de hemel en aarde. Het voelde alsof het weer duizend jaren verder mee kon komen.

Iedere deelnemer sprak na afloop uit dat hij of zij het een succesvol geheel vond, mede door de harmonie die we met elkaar hebben beleefd tijdens en naast het werk. Ook dat was een uitdrukking van het esoterische en kosmische Christendom, dat we hier trachten in te brengen. We voelden ook veel dank van de landschapsengel en de elementwezens, die in groten getale bij ons werk aanwezig waren. De wachter-engel werd omgevormd tot eentje die meer aan de tijd was en de vrijheid voor ieders ontwikkelingsweg garandeerde, zonder daarbij de toeristenstroom naar Knowth en Newgrange te hoeven stoppen.

Zo hebben we bijgedragen aan de vernieuwing van een zonnemysterie dat hier al duizenden jaren plaats had gevonden, telkens op een aan de tijd aangepaste wijze, die te maken heeft met het inwerken van de krachten thymuslotus en daarmee van de ontwikkeling van het etherhart. Daar bleek het uiteindelijk om te gaan op deze plek. Het transformatiepunt ligt op een afgelegen hoek van een groot terrein, deel van het familiebedrijf van de lodge, zodat er voorlopig daar weinig zal gebeuren. Er leefde een vraag om over een jaar of twee weer terug te komen. Lijkt me een goed plan.

Nicolaas de Jong.